

Bruxelles, 1.2.2017
COM(2017) 57 final

**RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

Raport privind progresele înregistrate în domeniul energiei din surse regenerabile

INTRODUCERE

Energia din surse regenerabile se află în centrul priorităților Uniunii energetice. Directiva privind energia din surse regenerabile¹ a fost și va continua să fie un element central al politicii privind uniunea energetică și un factor determinant esențial pentru furnizarea unei energii curate tuturor europenilor, pentru ca UE să devină numărul unu mondial în materie de energie din surse regenerabile, contribuind totodată la realizarea celor cinci dimensiuni ale uniunii energetice.

În primul rând, sursele regenerabile de energie au jucat un rol major în cadrul **securității energetice**. Contribuția estimată a acestora la economiile rezultate din scăderea importurilor de combustibili fosili a fost de 16 miliarde EUR în 2015 și se preconizează că va fi de 58 de miliarde EUR în 2030². În al doilea rând, grație scăderii rapide a costurilor determinate de progresele tehnologice, în special a costurilor din sectorul energiei electrice, sursele regenerabile de energie pot fi, de asemenea, **integrate** dreptat tot mai mult **pe piață**. Reformarea Directivei privind energia din surse regenerabile pentru perioada ulterioară anului 2020, împreună cu propunerile privind noua organizare a pieței energiei³, care fac parte din pachetul *Energie curată pentru toți europenii*, vor facilita și mai mult participarea surselor regenerabile de energie la piață, în aceleași condiții ca alte surse de energie. În al treilea rând, sursele regenerabile de energie merg mână în mână cu **eficiența energetică**. În sectorul energiei electrice, trecerea de la combustibilii fosili la surse regenerabile de energie necombustibile ar putea reduce consumul de energie primară⁴. În sectorul construcțiilor, soluțiile regenerabile pot ameliora în mod rentabil performanța energetică a clădirilor. În al patrulea rând, sursele regenerabile de energie reprezintă și un factor esențial pentru **decarbonizarea** sistemului energetic al Uniunii. În 2015, sursele regenerabile de energie au contribuit la reducerea brută a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) cu echivalentul emisiilor produse în Italia⁵. Și, nu în ultimul rând, sursele regenerabile de energie joacă un rol major în transformarea UE într-un lider mondial în materie de **inovare**. UE, care deține 30 % dintre toate brevetele depuse la nivel mondial în materie de energie din surse regenerabile, a fost până acum un pionier în acest domeniu și s-a angajat să acorde prioritate cercetării și inovării, pentru a avansa și mai mult în direcția tranziției energetice⁶.

În plus, sursele regenerabile de energie aduc mult mai multe beneficii decât cele prezentate mai sus. Energiile din surse regenerabile reprezintă o sursă de creștere economică și de creare de locuri de muncă pentru cetățenii europeni⁷. Ele contribuie, de asemenea, la reducerea poluării atmosferice și ajută țările în curs de dezvoltare să aibă acces la energie ieftină și curată.

În 2014, UE și o vastă majoritate a statelor membre s-au aflat pe calea cea bună în direcția îndeplinirii obiectivelor obligatorii pe care și le-au stabilit pentru 2020. Cele mai rapide

¹ Directiva 2009/28/CE privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, JO L 140, 5.6.2009.

² Comparativ cu scenariul de referință din 2005; sursa: Öko-Institut, *Study on Technical Assistance in Realisation of the 2016 Report on Renewable Energy* (Studiu privind asistența tehnică pentru realizarea Raportului pentru 2016 privind energia din surse regenerabile), disponibil la adresa: <http://ec.europa.eu/energy/en/studies>.

³ Care face parte din pachetul „Energie curată pentru toți europenii”, publicat la 30 noiembrie 2016.

⁴ Pornind de la ipoteza unui factor de energie primară de 2,5, o unitate de energie electrică din surse regenerabile ar putea înlocui 2,5 unități de energie electrică produsă pe bază de combustibili fosili.

⁵ 436 Mt de echivalent de CO₂, comparativ cu scenariul de referință din 2005. Sursa: AEM.

⁶ A se vedea Comunicarea Comisiei „Accelerarea inovării în domeniul energiei curate”, COM(2016) 763.

⁷ În 2014, peste 1 milion de persoane au fost angajate în acest sector, iar cifra de afaceri combinată s-a ridicat la aproximativ 144 de miliarde EUR (raport EurObserver).

progrese au fost înregistrate în sectorul energiei electrice, în timp ce cea mai mare contribuție absolută continuă să vină din sectorul încălzirii și răcirii. În sectorul transporturilor, ritmul progreselor a fost mai lent până în prezent. Existența unui mare potențial neexplorat în sectorul încălzirii și al răcirii și în sectorul transporturilor necesită luarea unor măsuri suplimentare, în conformitate cu propunerea de reformare a Directivei privind energia din surse regenerabile pentru perioada ulterioară anului 2020, ca parte a pachetului *Energie curată pentru toți europenii*, prezentat în noiembrie 2016. Acest pachet confirmă angajamentul Comisiei Europene de a face din **Uniunea Europeană numărul unu mondial în materie de energie din surse regenerabile** și le oferă condiții echitabile consumatorilor de energie.

În conformitate cu cerințele prevăzute în Directiva privind energia din surse regenerabile, prezentul raport oferă o prezentare generală cuprinzătoare a utilizării energiei din surse regenerabile în UE. Raportul include, de asemenea, o evaluare a barierelor administrative și a sustenabilității biocombustibililor. Dacă nu se specifică altfel, datele referitoare la perioada 2004-2014 se bazează pe instrumentul Shares al Eurostat, iar datele pentru 2015, pe estimări timpurii⁸. Progresele globale sunt evaluate în raport cu traiectoriile stabilite în anexa I la Directiva privind energia din surse regenerabile, iar evaluările specifice pe sectoare și pe tehnologii sunt realizate în raport cu traiectoriile din planurile de acțiune naționale în domeniul energiei din surse regenerabile (PNAESR), prezentate de statele membre.⁹ Prognozele pentru 2020 se bazează pe scenariul PRIMES Ref2016¹⁰.

8 Estimări pentru 2015. Sursa: Öko-Institut, *Study on Technical Assistance in Realisation of the 2016 Report on Renewable Energy* (Studiu privind asistența tehnică pentru realizarea Raportului pentru 2016 privind energia din surse regenerabile), disponibil la adresa: <http://ec.europa.eu/energy/en/studies>.

9 Traiectoriile agregate la nivelul UE sunt furnizate în scop ilustrativ și nu au valoare juridică.

10 Descriere detaliată disponibilă la adresa: https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/20160713%20draft_publication_REF2016_v13.pdf

1. PROGRESE ÎNREGISTRATE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE UTILIZAREA ENERGIEI DIN SURSE REGENERABILE

a. Progrese înregistrate de UE-28 în ceea ce privește utilizarea energiei din surse regenerabile

În 2014, ponderea surselor regenerabile de energie (ponderea SRE) a atins 16 % din consumul final brut de energie. În perioada 2013-2014, ponderea medie a SRE în UE-28 a fost de 15,5 %, cu mult peste traiectoria indicativă (2013/2014) de 12,1 % pentru UE-28¹¹. În 2015, ponderea SRE este estimată la aproximativ 16,4 % din consumul final brut de energie, în timp ce traiectoria indicativă pentru perioada 2015-2016 este de 13,8 %. Cu toate acestea, pe măsură ce traiectoria va deveni tot mai abruptă în anii următori, va fi necesar să se intensifice eforturile de menținere pe calea cea bună, după cum se indică în Figura 1.

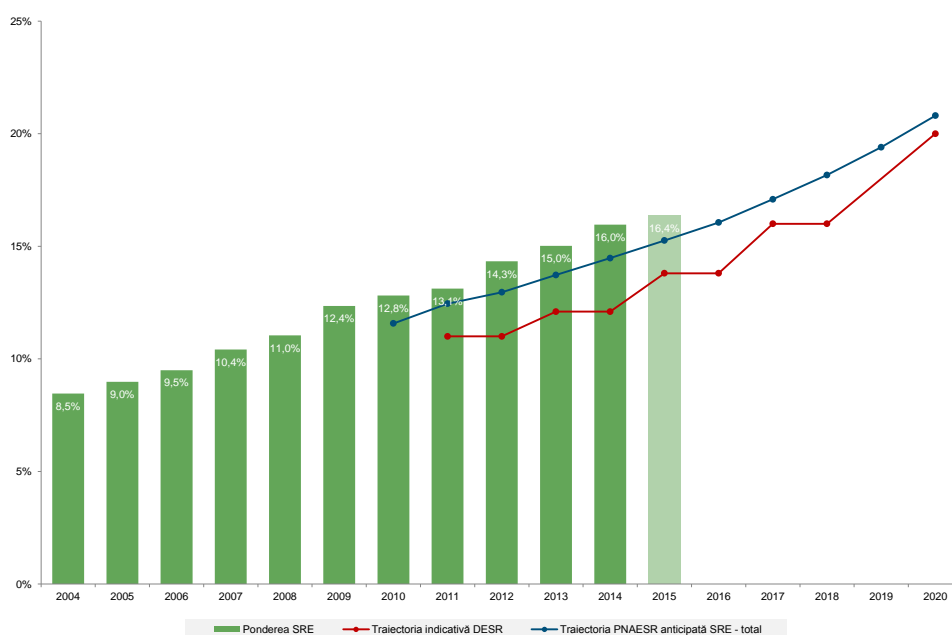

Figura 1: Ponderile energiei din surse regenerabile în UE în raport cu traiectoriile din Directiva privind energia din surse regenerabile (DESR) și din planurile de acțiune naționale în domeniul energiei din surse regenerabile (PNAESR) (pe baza datelor Eurostat, Öko-Institut)

După cum indică în Figura 2, **sectorul încălzirii și al răcirii** rămâne cel mai mare sector în termeni de utilizare absolută a energiei din surse regenerabile. Cu toate acestea, cea mai mare pondere SRE și cea mai mare creștere se observă în sectorul energiei electrice, unde ponderea SRE a crescut cu 1,4 puncte procentuale pe an în perioada 2004-2014. În aceeași perioadă, ponderea SRE în sectorul încălzirii și al răcirii a crescut cu 0,8 puncte procentuale pe an, în

¹¹ În anexa I la Directiva privind energia din surse regenerabile s-a stabilit o formulă pentru calcularea traiectoriei indicative pentru o perioadă de doi ani, ca medie pentru fiecare stat membru. Din această formulă, se poate deriva o traiectorie indicativă pentru UE-28 în general. Această extrapolare este prezentată însă doar în scop ilustrativ și nu are valoare juridică, mai precis, în Directiva privind energia din surse regenerabile nu este prevăzută nicio traiectorie indicativă a SRE pentru UE în general.

timp ce sectorul transporturilor a înregistrat creșterea cea mai lentă, de 0,5 puncte procentuale în medie pe an.

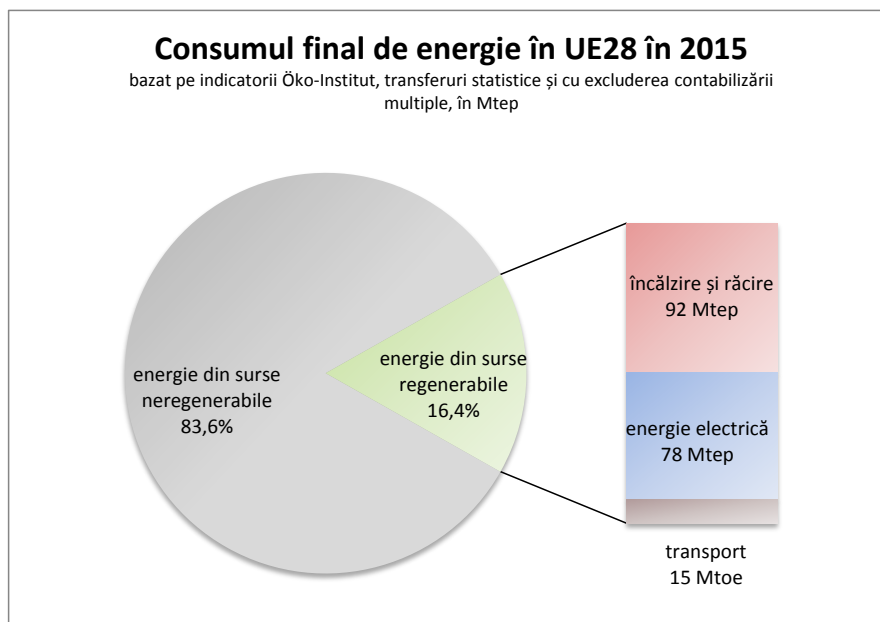

Figura 2: Consumul final de energie în UE-28 în 2015 (sursa: Öko-Institut)

i. Încălzire și răcire

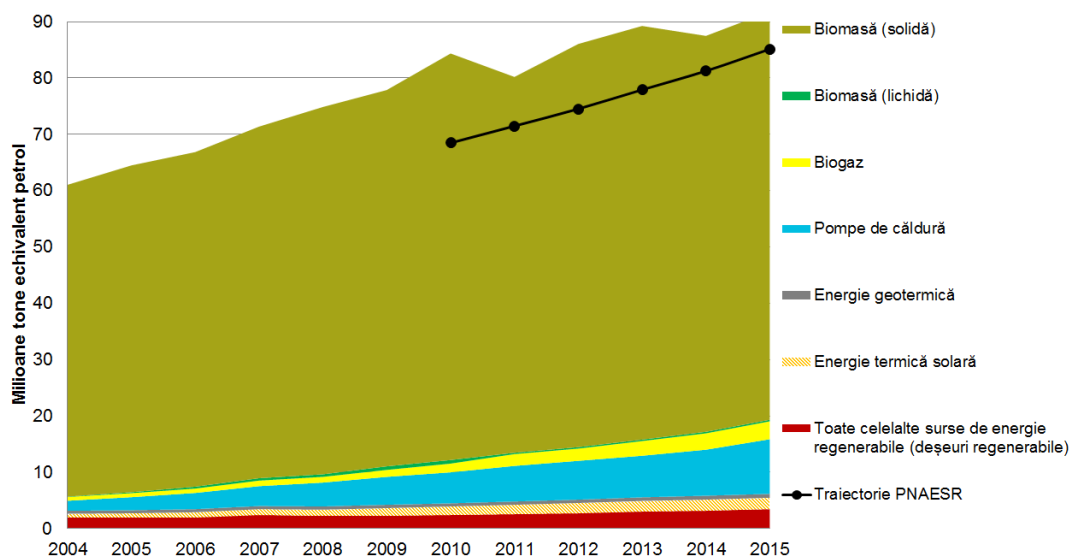

Figura 3 : Producția de energie din surse regenerabile în sectorul încălzirii și al răcirii în UE-28, defalcată pe surse (sursa: EUROSTAT, Öko-Institut)

Având o pondere SRE estimată la 18,1 % în 2015, UE în ansamblul său se situează deasupra traiectoriei agregate din PNAESR în ceea ce privește încălzirea și răcirea¹². După cum se

¹² Agregarea PNAESR indică o pondere estimată de 15,0 % în 2014 și, respectiv, de 16 % în 2015.

indică în Figura 3, **biomasa solidă** rămâne în continuare, de departe, materia primă cea mai utilizată (82 %) în producția de energie termică din surse regenerabile (72 Mtep).

Producția **pompelor de căldură** a crescut constant de la 1,8 Mtep în 2004 la 9,7 Mtep în 2015, depășind traiectoria indicativă din PNAESR (7,3 Mtep). Italia este pe primul loc în ceea ce privește utilizarea acestei surse de energie, însă majoritatea pompelor de căldură sunt folosite în primul rând pentru răcire. Deși piața pompelor de căldură din UE și-a încetinit ritmul începând din 2013, ea prezintă un potențial de creștere în anii următori¹³.

Utilizarea **deșeurilor regenerabile**¹⁴ s-a ridicat la 3,4 Mtep în 2015. Ponderea **biogazului** în sectorul încălzirii și al răcirii era neglijabilă în 2004 (0,7 Mtep), însă în 2015 a depășit valorile prognozate cu 3,2 Mtep.

Producția de **energie termică solară** a fost de 2,0 Mtep în 2015, nereușind să se ridice la nivelul prognozelor incluse în PNAESR (3 Mtep). Capacitatea anuală instalată în 2015 a fost inferioară celei instalate în 2006 din cauza iernilor blânde, a prețurilor scăzute la combustibilii fosili, dar și a concurenței din partea altor tehnologii bazate pe surse regenerabile de energie, cum ar fi pompele de căldură sau panourile solare fotovoltaice.

Producția de energie **geotermică** a fost de aproximativ 0,7 Mtep în 2015, deci utilizarea sa a fost inferioară traiectoriei estimate în PNAESR. Trei țări (Italia, Franța și Ungaria) domină producția europeană de energie geotermică, datorită potențialului lor natural deosebit. Ritmul lent al adoptării acestei tehnologii se datorează, în principal, faptului că necesită cheltuieli de capital foarte ridicate.

ii. Energia electrică

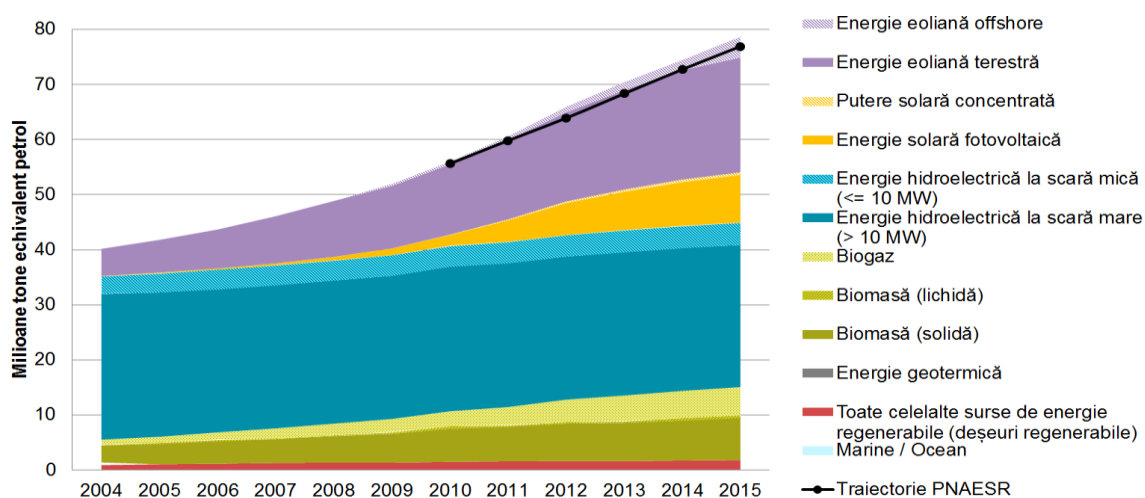

Figura 4 : Producția de energie electrică din surse regenerabile în UE-28, defalcată pe surse (sursa: EUROSTAT, Öko-Institut)

Având un E-SRE estimat de 28,3 % în 2015, UE se situează cu mult deasupra traiectoriei agregate prevăzute în PNAESR în ceea ce privește ponderea surselor regenerabile de energie în sectorul energiei electrice.

¹³ Pe baza scenariului PRIMES EUCO30.

¹⁴ Conform datelor Eurostat de la rubrica „deșeuri municipale solide regenerabile”.

În Uniune există o diversitate de scheme naționale de sprijin, care au suferit numeroase modificări¹⁵. Propunerea de reformare a Directivei privind energia din surse regenerabile conține mai multe dispoziții care vizează sporirea încrederii investitorilor prin adoptarea unei abordări mai europenizate și bazate într-o mai mare măsură pe piață și prin prevenirea modificărilor retroactive care compromit economia proiectelor sprijinite.

Energia hidroelectrică reprezintă încă cea mai mare parte din producția de energie electrică din surse regenerabile, deși ponderea sa a scăzut de la 74 % în 2004, la 38 % în 2015. În 2015, UE-28 se afla pe calea cea bună în ceea ce privește respectarea traiectoriei agregate planificate în PNAESR. Suedia, Franța, Italia, Austria și Spania dețin aproximativ 70 % din totalul unităților de producție a energiei hidroelectrice din UE-28.

Utilizarea **energiei eoliene** a crescut de aproape patru ori în perioada 2004-2015 și reprezintă, în prezent, aproximativ o treime din energia electrică din surse regenerabile. Utilizarea energiei eoliene terestre este destul de apropiată de traiectoria anticipată de-a lungul anilor. Cele mai mari contribuții au fost făcute de Germania și de Spania. De asemenea, în ceea ce privește energia eoliană terestră, se estimează că patru țări (Suedia, Germania, Regatul Unit și Danemarca) și-au depășit traiectoria anticipată pentru 2015. Cu toate acestea, la nivelul UE, energia eoliană terestră a înregistrat în 2015 un progres mai lent decât se aștepta, cu o deviere de -12 % față de traiectoria prevăzută în PNAESR, în principal din cauza costurilor inițial ridicate (care scad substanțial în prezent) și a problemelor legate de conexiunile la rețea. Această evoluție s-a accelerat însă semnificativ în ultimii ani.

Energia solară fotovoltaică a crescut rapid și, în 2015, a reprezentat 12 % din totalul energiei electrice din surse regenerabile. În 2013, gradul de utilizare a acestui tip de energie a depășit pentru prima dată gradul de utilizare a biomasei solide. În 2015, 38 % din energia electrică solară fotovoltaică din UE-28 a fost produsă de Germania, Italia și Spania. Creșterea considerabilă a energiei electrice solare fotovoltaice a fost determinată de progresul tehnologic rapid, de reducerea costurilor și de perioadele relativ scurte de dezvoltare a proiectelor, ceea ce nu numai că a permis o introducere rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor, ci a contribuit, de asemenea, la plasarea consumatorului în centrul tranziției energetice. Această ambiție de responsabilizare a consumatorilor a fost confirmată de propunerea de reformare a Directivei privind energia din surse regenerabile și de propunerile privind noua organizare a pieței energiei. În ceea ce privește cooperarea regională, în iulie 2016, Danemarca și Germania au semnat un acord de cooperare cu privire la deschiderea reciprocă de licitații pentru instalațiile solare fotovoltaice. Acest acord este conform cu cerința privind deschiderea unor scheme de sprijin pentru participarea transfrontalieră, propusă de reformarea Directivei privind energia din surse regenerabile.

Producția de energie electrică pe bază de **biomasă** la nivelul UE-28 a crescut de la aproximativ 9 Mtep în 2010, la 13 Mtep în 2015. Această tehnologie nu a atins însă nivelul planificat pentru anul respectiv. Utilizarea combinată a **biogazului și a biolichidelor**, situată la niveluri neglijabile în 2004, a atins 7 % din energia electrică din surse regenerabile produsă în 2015. În ceea ce privește biogazul, utilizarea acestuia a crescut mai rapid decât se aștepta, în special în Germania și Italia.

¹⁵ Schemele naționale de sprijin puse în aplicare de statele membre intră sub incidența normelor privind ajutoarele de stat, în conformitate cu Orientările privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și pentru energie 2014-2020.

iii. Transporturi

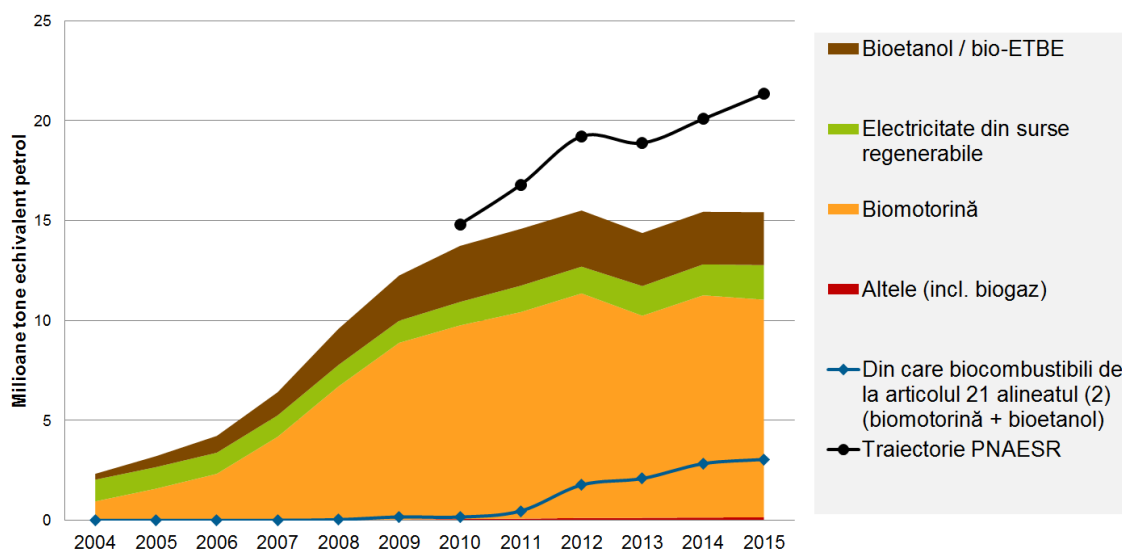

Figura 5: Producția de energie din surse regenerabile în UE-28 în sectorul transporturilor, defalcată pe surse (sursa: EUROSTAT, Öko-Institut)

Sectorul transporturilor este singurul sector situat în prezent sub traiectoriile agregate din PNAESR la nivelul UE, cu o pondere de 6 % din energia din surse regenerabile produsă în 2015¹⁶. Acest fapt confirmă un progres destul de lent în direcția îndeplinirii obiectivului obligatoriu de 10 % stabilit pentru sectorul transporturilor, din cauza mai multor dificultăți, printre care costurile relativ ridicate aferente atenuării emisiilor de GES și incertitudinea în materie de reglementare¹⁷. Energia din surse regenerabile din acest sector provine în cea mai mare parte din biocombustibili (88 %), energia electrică jucând un rol mai limitat în acest stadiu.

Biomotorina este principalul biocombustibil utilizat pentru transport în UE și a reprezentat, în 2015, 79 % din consumul total de biocombustibili. În pofida acestei poziții fruntașe, biomotorina nu a atins gradul de utilizare anticipat de traiectoria prevăzută în PNAESR pentru 2015 (10,9 Mtep în loc de 14,4 Mtep). Principalele țări consumatoare de biomotorină sunt Franța, Germania și Italia.

Bioetanolul este a doua mare sursă regenerabilă de energie utilizată în sectorul transporturilor și reprezintă 20 % din consumul total de biocombustibili. Cu toate acestea, în 2015, utilizarea sa nu a atins nici pe departe nivelul preconizat în PNAESR (2,6 Mtep în loc de 4,9 Mtep). În 2015, principalele țări consumatoare de bioetanol au fost Germania, Regatul Unit și Franța, urmate de Spania, Suedia, Polonia și Țările de Jos.

Energia electrică din surse regenerabile a contribuit la consumul final brut de energie din sectorul transporturilor cu 1,7 Mtep în 2015¹⁸, adică cu 13 % mai puțin decât se preconiza în traiectoria agregată din PNAESR.

¹⁶ Incluzând contabilizarea multiplă.

¹⁷ Influențată de discuțiile referitoare la cadrul juridic privind biocombustibilii produși din culturi crescute pe terenuri agricole și ILUC.

¹⁸ Fără multiplicatori.

Alte surse regenerabile de energie (inclusiv biogazul) nu joacă un rol important în sectorul transporturilor la nivelul UE-28, dar sunt utilizate în unele state membre (de exemplu în Suedia și Finlanda).

Ponderea **biocombustibililor produși din deșeuri, reziduuri, material ligno-celulozic și material celulozic nealimentar**¹⁹ în mixul de biocombustibili din UE²⁰ a crescut de la 1 % în 2009 la 23 % în 2015²¹, în special sub influența Suediei, a Regatului Unit și a Germaniei. La nivelul UE, acești biocombustibili au depășit de trei ori traiectoria planificată, ajungând la 3 Mtep în 2015, în principal datorită utilizării uleiului alimentar uzat.

b. Evaluarea detaliată realizată de statele membre și prognoze

Toate statele membre, cu excepția unuia singur (Țările de Jos²²) au raportat, pentru perioada 2013-2014, ponderi medii ale SRE mai mari sau egale cu traiectoria lor indicativă corespunzătoare prevăzută în DESR. Potrivit estimărilor pentru 2015, în anul respectiv, 25 de state membre și-au depășit deja traiectoriile indicative prevăzute în DESR pentru perioada 2015/2016. Trei state membre (Țările de Jos, Franța și Luxemburg) au avut ponderi estimate ale SRE inferioare traiectoriei lor indicative prevăzute în DESR pentru perioada 2015/2016 (a se vedea Figura 6).

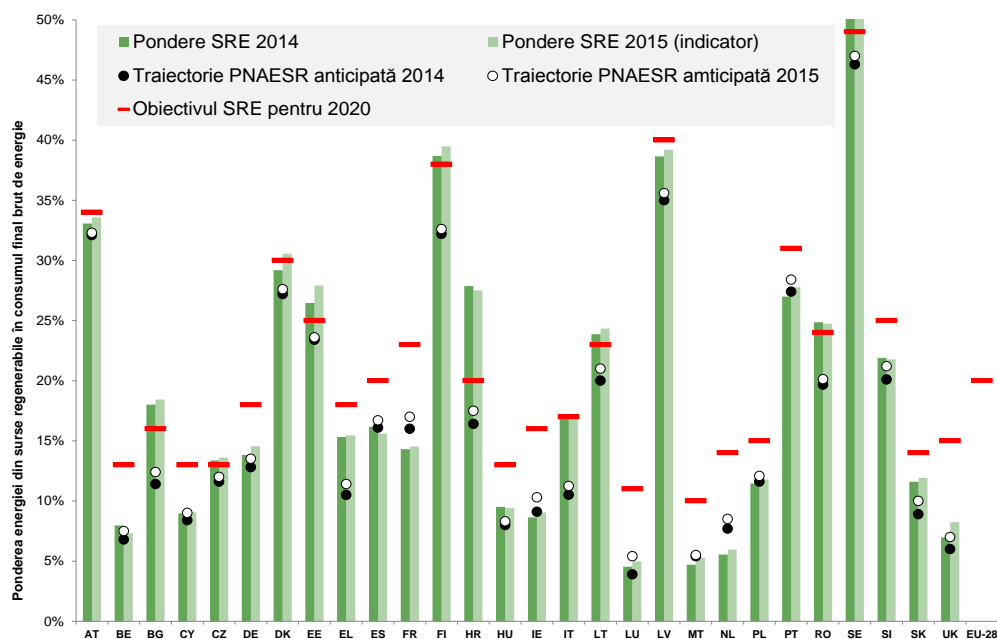

Figura 6 : Progresele actuale ale statelor membre în direcția atingerii obiectivelor lor indicative prevăzute în DESR pentru 2013/2014 și 2015/2016 (sursa: Öko-Institut, EUROSTAT)

Scenariul de referință PRIMES pentru 2016 se bazează pe ipoteza că UE în ansamblu și majoritatea statelor membre vor lua măsuri suficiente până în 2020 pentru a-și atinge

¹⁹ Fostul articol 21 alineatul (2) din Directiva 2009/28/CE.

²⁰ Biocombustibilii conformi, necesari pentru atingerea obiectivului în materie de energie din surse regenerabile.

²¹ În ktep, fără contabilizarea multiplă.

²² Acest stat a informat Comisia cu privire la adoptarea de noi măsuri pentru reveni pe traiectorie și a asigura conformitatea cu obiectivul său.

obiectivele. Statele membre despre care se estimează în prezent că nu își vor îndeplini obiectivele naționale obligatorii în materie de SRE până în 2020²³ vor avea posibilitatea de a recurge la mecanisme de cooperare. Tabelul 1 rezumă utilizarea trecută, prezentă și estimată a surselor regenerabile de energie la nivelul statelor membre, incluzând traiectoria actuală din sectorul transporturilor, comparativ cu obiectivul specific de 10 %.

²³ Irlanda, Luxemburg, Țările de Jos și Regatul Unit. În ceea ce privește Regatul Unit, decalajul este însă foarte mic (aproximativ 0,2 %). Ungaria, cu un decalaj mai mic de 0,01 % nu a fost inclusă aici.

Stat membru	Toate SRE								Transport (cu contabilizare multiplă)	
	Pondere SRE 2013	Pondere SRE medie 2013/2014	Traietorie indicativă DESR (2013/2014)	Pondere SRE 2014	Pondere SRE 2015 (indicator)	Traietorie indicativă DESR (2015/2016)	Pondere SRE estimată pentru 2020 (PRIMES Ref 2016)	Obiectivul SRE pentru 2020	Ponderi T-SRE 2014	Ponderi T-SRE 2015 (indicator)
	% din consumul final								% din consumul final	
AT	32,3%	32,7%	26,5%	33,1%	33,6%	28,1%	35,2%	34,0%	8,9%	8,3%
BE	7,5%	7,8%	5,4%	8,0%	7,3%	7,1%	13,9%	13,0%	4,9%	3,3%
BG	19,0%	18,5%	11,4%	18,0%	18,4%	12,4%	20,9%	16,0%	5,3%	5,3%
CY	8,1%	8,5%	5,9%	9,0%	9,1%	7,4%	14,8%	13,0%	2,7%	2,2%
CZ	12,4%	12,9%	8,2%	13,4%	13,6%	9,2%	13,5%	13,0%	6,1%	6,0%
DE	12,4%	13,1%	9,5%	13,8%	14,5%	11,3%	18,5%	18,0%	6,6%	6,4%
DK	27,3%	28,2%	20,9%	29,2%	30,6%	22,9%	33,8%	30,0%	5,8%	5,3%
EE	25,6%	26,0%	20,1%	26,5%	27,9%	21,2%	25,7%	25,0%	0,2%	0,2%
EL	15,0%	15,2%	10,2%	15,3%	15,5%	11,9%	18,4%	18,0%	1,4%	1,4%
ES	15,3%	15,8%	12,1%	16,2%	15,6%	13,8%	20,9%	20,0%	0,5%	0,5%
FR	14,0%	14,2%	14,1%	14,3%	14,5%	16,0%	23,5%	23,0%	7,8%	7,8%
FI	36,7%	37,7%	31,4%	38,7%	39,5%	32,8%	42,4%	38,0%	21,6%	22,0%
HR	28,1%	28,0%	14,8%	27,9%	27,5%	15,9%	21,1%	20,0%	2,1%	2,1%
HU	9,5%	9,5%	6,9%	9,5%	9,4%	8,2%	13,0%	13,0%	6,9%	6,7%
IE	7,7%	8,2%	7,0%	8,6%	9,0%	8,9%	15,5%	16,0%	5,2%	5,9%
IT	16,7%	16,9%	8,7%	17,1%	17,1%	10,5%	19,8%	17,0%	4,5%	4,7%
LT	23,0%	23,4%	17,4%	23,9%	24,3%	18,6%	24,0%	23,0%	4,2%	4,3%
LU	3,6%	4,1%	3,9%	4,5%	5,0%	5,4%	8,3%	11,0%	5,2%	5,9%
LV	37,1%	37,9%	34,8%	38,7%	39,2%	35,9%	40,3%	40,0%	3,2%	3,3%
MT	3,7%	4,2%	3,0%	4,7%	5,3%	4,5%	11,8%	10,0%	4,7%	5,0%
NL	4,8%	5,2%	5,9%	5,5%	6,0%	7,6%	13,0%	14,0%	5,7%	5,6%
PL	11,3%	11,4%	9,5%	11,4%	11,8%	10,7%	15,1%	15,0%	5,7%	5,9%
PT	25,7%	26,3%	23,7%	27,0%	27,8%	25,2%	33,4%	31,0%	3,4%	6,7%
RO	23,9%	24,4%	19,7%	24,9%	24,7%	20,6%	26,0%	24,0%	3,8%	3,9%
SE	52,0%	52,3%	42,6%	52,6%	54,1%	43,9%	56,2%	49,0%	19,2%	24,2%
SI	22,5%	22,2%	18,7%	21,9%	21,8%	20,1%	25,0%	25,0%	2,6%	2,6%
SK	10,1%	10,9%	8,9%	11,6%	11,9%	10,0%	14,3%	14,0%	6,9%	6,5%
UK	5,6%	6,3%	5,4%	7,0%	8,2%	7,5%	14,8%	15,0%	4,9%	4,2%
UE-28	15,0%	15,5%	12,1%	16,0%	16,4%	13,8%	21,0%	20,0%	5,9%	6,0%

Sursa: Directiva 2009/28/CE; SHARES 2014 al Eurostat; indicatorii SRE (2015) ai AEM; PRIMES (2020, 2025, 2030)

Tabelul 1: Prezentare generală a progreselor înregistrate de statele membre în direcția atingerii obiectivelor pentru 2020 în materie de energie din surse regenerabile (sursa: Öko-Institut, EUROSTAT)

2. PREZENTARE GENERALĂ A PROCEDURILOR ADMINISTRATIVE

Barierile administrative atrag după sine costuri suplimentare de dezvoltare generate de incertitudine, ceea ce afectează în special proiectele privind energia din surse regenerabile, care necesită costuri de capital mai ridicate decât proiectele energetice convenționale. Astfel de bariere pot să ducă la întârzieri în implementarea proiectelor sau chiar să împiedice realizarea acestora. Având în vedere reducerea rapidă a costurilor aferente tehnologiei, procedurile administrative devin, proporțional, tot mai importante în cadrul costurilor globale aferente proiectelor privind energia din surse regenerabile²⁴. Directiva privind energia din surse regenerabile prevede că procedurile de autorizare a proiectelor privind energia din surse regenerabile, instituite de statele membre, trebuie să fie proporționale și necesare. Directiva include, de asemenea, obligația statelor membre de a sublinia, în primele lor rapoarte intermediare, dacă au intenționat (i) să instituie un singur organism administrativ responsabil cu prelucrarea cererilor pentru instalațiile pe bază de energie regenerabilă, (ii) să prevadă aprobarea automată a cererilor de autorizare în cazul în care organismul de autorizare nu a răspuns în termenele stabilite și (ii) să indice zonele geografice adecvate pentru exploatarea energiei din surse regenerabile.

De la intrarea în vigoare a Directivei privind energia din surse regenerabile, statele membre au înregistrat progrese în ceea ce privește reducerea sarcinii administrative. Cele mai multe dintre ele au stabilit termene limită maxime pentru procedurile de autorizare, au simplificat procedurile pentru proiecte de mică anvergură și au identificat zonele geografice propice implementării proiectelor privind energia din surse regenerabile. În plus, un număr tot mai mare de state membre oferă dezvoltatorilor de proiecte posibilitatea de a depune cereri online. Cu toate acestea, după cum se indică în Figura 7, unele bariere persistă, de exemplu, în ceea ce privește ghișeele unice sau acordarea automată a autorizațiilor după termenul limită.

În 2014, situația implementării ghișeelelor unice a rămas relativ neschimbată față de 2012. Doar câteva țări, cum ar fi Franța, Belgia și Luxemburg, au adoptat această măsură. O ușoară ameliorare a avut loc și în ceea ce privește cererile online, care au început să fie implementate în Austria și Bulgaria. În plus, aproape toate statele membre au stabilit termene limită maxime. Cu toate acestea, numărul statelor membre care aplică proceduri simplificate pentru proiectele de mică anvergură a scăzut. Tabelul 2 oferă o prezentare generală cuprinzătoare a procedurilor simplificate la nivelul statelor membre.

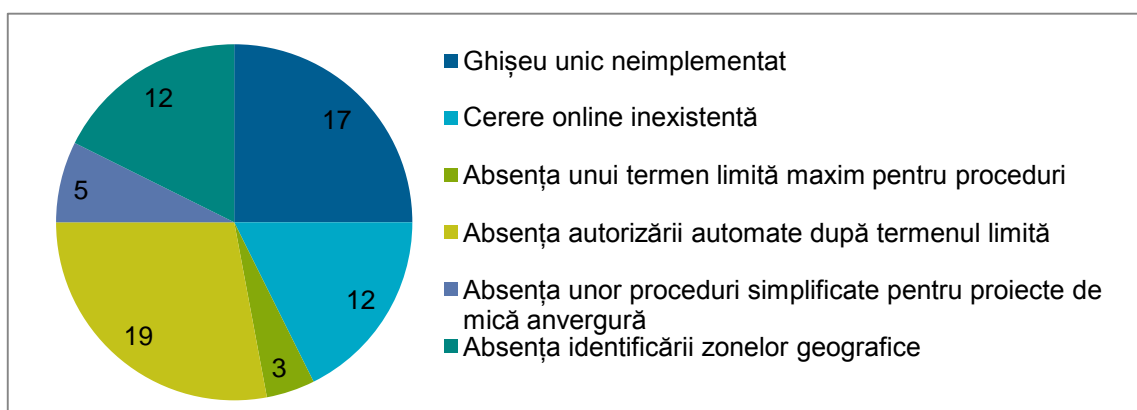

Figura 7: Bariere administrative în UE în 2014 (numărul statelor membre vizate) (sursa: Öko-Institut)

²⁴ REFIT evaluation of the Renewable Energy Directive (Evaluarea REFIT a Directivei privind energia din surse regenerabile), SWD (2016) 416 final.

	Ghișeu unic	Cerere online	Termen limită maxim pentru proceduri	Autorizare automată după termen	Proceduri simplificate pentru producători de mică anvergură	Identificarea zonelor geografice
Austria	absent	există	absent	absentă	există	absentă
Belgia	există	există parțial	există	nicio informație	există	există parțial
Bulgaria	există	există	există	există	absente	există
Cipru	absent	absentă	există	absentă	există	există
Republica Cehă	absent	există	există	absentă	există	există
Germania	există	există	există	există	există	există
Danemarca	există parțial	există	există	există	există	există
Estonia	absent	există	există	există	absente	absentă
Grecia	există	există	există	absentă	există	există
Spania	absent	absentă	există	absentă	există	absentă
Finlanda	absent	absentă	absent	absentă	există	există
Franța	există	există	există	absentă	există	există
Ungaria	absent	există	există	absentă	există	există
Croația	absent	absentă	există	nicio informație	există	există parțial
Irlanda	absent	există	există	absentă	există	există
Italia	există	absentă	există	absentă	există	absentă
Lituania	absent	existing	există	există	există	nicio informație
Luxemburg	există	există	există	absentă	nicio informație	există
Letonia	absent	absentă	există	absentă	absente	absentă
Malta	există	există	există	absentă	există	există
Țările de Jos	există	există	există	există	există	există
Polonia	absent	absentă	există	absentă	există	absentă
Portugalia	absent	există	există	absentă	există	există
România	absent	absentă	există	absentă	absente	absentă
Slovenia	absent	absentă	absent	absentă	absente	absentă
Slovacia	absent	absentă	există	absentă	există	absentă
Suedia	există	există	există	există	nicio informație	există
Regatul Unit	există	absentă	există	absentă	există	absentă

Tabelul 2: Situația actuală a disponibilității procedurilor administrative simplificate în statele membre ale UE în 2014 (sursa: Öko-Institut)

3. EVALUAREA SUSTENABILITĂȚII BIOCOMBUSTIBILILOR DIN UE

a. Performanța în materie de emisii de GES

În 2014, statele membre au raportat reduceri nete de aproximativ 35 Mt de echivalent de CO₂ ale emisiilor de gaze cu efect de seră rezultate din utilizarea energiei din surse regenerabile în sectorul transporturilor. Majoritatea statelor au raportat că reducerile s-au datorat utilizării biocombustibililor, importanța energiei electrice din surse regenerabile fiind redusă, dar în creștere. Aceste reduceri se referă doar la emisiile directe și nu includ emisiile generate de schimbarea indirectă a destinației terenurilor (ILUC).

Emisiile ILUC asociate consumului de biocombustibili din UE sunt estimate la 23 Mt de echivalent de CO₂, ceea ce înseamnă că reducerile nete se ridică la 12 Mt de echivalent de CO₂²⁵. Prin aplicarea intervalului de sensibilitate aferent, astfel cum este prevăzut în anexa VIII la Directiva privind energia din surse regenerabile, emisiile ILUC s-ar încadra între 14 și 28 Mt de echivalent de CO₂, iar reducerile nete corespunzătoare, între 7 și 21 Mt de echivalent de CO₂.

Recenta activitate de modelizare²⁶ a efectelor emisiilor ILUC generate de utilizarea materiilor prime pentru biocombustibili confirmă faptul că aceste emisii pot fi mult mai ridicate în cazul biocombustibililor produși din uleiuri vegetale decât în cazul celor produși din amidon sau zahăr. Biocarburanții avansați obținuți din culturi nealimentare au produs, în general, emisii ILUC foarte scăzute sau nu au produs deloc astfel de emisii.

b. Comerțul și principalele țări furnizoare

În 2014, aproximativ 10 % din bioetanolul și aproximativ 26 % din biomotorina consumate în UE au fost importate. Principalele țări exportatoare au fost Malaysia pentru biomotorină și Guatemala, Bolivia, Pakistan, Rusia și Peru pentru bioetanol²⁷. Trei dintre acestea²⁸ participă la regimul special al UE de încurajare a dezvoltării durabile și a bunei guvernante („SPG+”). Primul raport privind sistemul generalizat de preferințe pentru perioada 2014-2015²⁹ conține o analiză a situației drepturilor omului și a drepturilor lucrătorilor, a protecției mediului și a bunei guvernante din aceste țări. În 2015, importurile de bioetanol și de biomotorină au scăzut, cea mai mare scădere a importurilor de bioetanol fiind din țările SPG+.

Datele privind defalcarea pe materii prime utilizate pentru producerea bioetanolului și a biomotorinei consumate în UE diferă în funcție de sursa de informații³⁰. Toate sursele disponibile confirmă însă că etanolul consumat în UE este produs în principal din grâu, porumb și sfeclă de zahăr și că, în 2014, peste 50 % din biomotorina consumată în UE a fost produsă din semințe de rapiță, în timp ce utilizarea uleiurilor și a grăsimilor uzate, dar și a

²⁵ În conformitate cu Directiva (UE) 2015/1513 din 9 septembrie 2015 (așa-numita „Directivă ILUC”), Comisia trebuie să prezinte un raport privind emisiile de GES generate de biocarburanți, inclusiv emisiile ILUC, utilizând datele privind materiile prime din rapoartele pe care statele membre trebuie să le prezinte până la sfârșitul anului 2017. Întrucât transpunerea Directivei (UE) 2015/1513 nu este încă finalizată, iar statele membre nu au început încă raportarea datelor solicitate, Comisia și-a bazat evaluarea pe datele furnizate de Eurostat (cantitățile de biomotorină, de alți biocombustibili lichizi și de biobenzină consumate în UE), pe datele privind mixul de materii prime din raportul USDA FAS 2016 și pe datele furnizate de industria de profil.

²⁶ Ecofys, IIASA, E4Tech, 2015.

²⁷ Date furnizate de industria de profil: a se vedea statisticile ePUP, publicate la 22 septembrie 2016.

²⁸ Bolivia, Pakistan și Peru. Începând din ianuarie 2016, Guatemala nu mai beneficiază de instrumentul SPG+.

²⁹ COM(2016) 29 final, 28 ianuarie 2016.

³⁰ Surse analizate pentru UE-28: date publice (asociații din industrie și USDA FAS), date comerciale.

uleiului de palmier, a crescut semnificativ din 2010³¹. În conformitate cu datele furnizate de industrie, peste 60 % din biomotorina și peste 90 % din bioetanolul consumate în UE au fost produse din materii prime originare din UE.³²

Materiile prime pentru bioetanol care nu sunt originare din UE sunt importate din Ucraina (porumb, grâu), Canada (grâu), Rusia și Moldova (orz, secară) și Serbia (sfeclă de zahăr)³³. Cei mai mari exportatori către UE de materii prime pentru biomotorină au fost Indonezia și Malaysia (ulei de palmier), Brazilia și SUA (soia)³⁴. Cea mai mare parte a uleiului de rapiță utilizat este originar din UE.³⁵ Baza de materii prime pentru producerea de biocarburanți avansați este foarte mare, dar instalațiile de producție la scară comercială sunt încă limitate.

Materii prime interne și importate (în 2014)	Masa materiilor prime (1 000 MT)	Ponderea bioetanolului/ biomotorinei (%)
Bioetanol		
Grâu	2,798	22%
Porumb	5,174	47%
Orz	541	4%
Sfeclă de zahăr	9,364	20%
Secară	846	6%
Biomasă celulozică	270	1%
Total bioetanol	18,993	100%
Biomotorină		
Ulei de rapiță	6,100	52%
Ulei de gătit uzat	1,800	15%
Ulei de palmier	1,580	13%
Ulei de soia	890	8%
Grăsimi animale	920	8%
Ulei de floarea-soarelui	320	3%
Altele (ulei de pin, acizi grași)	170	1%
Total biomotorină	11,780	100%

Tabelul 3 : Baza de materii prime pentru producția de bioetanol și de biomotorină în UE-28 în 2014 (sursa: USDA FAS 2016)

c. Exploatarea terenurilor și schimbarea destinației terenurilor

În timp ce suprafața pădurilor, a zonelor naturale și a zonelor artificiale a crescut în UE în perioada 2000-2016, suprafața pajiștilor a scăzut. În 2015, proporția pajiștilor din suprafața agricolă a scăzut cu 2,01 % comparativ cu proporția de referință calculată pe baza datelor

³¹ Datele publice indică faptul că, în 2014, utilizarea uleiurilor și a grăsimilor uzate a crescut de peste 3 ori față de 2010, iar utilizarea uleiului de palmier a crescut de peste două ori față de 2010.

³² Fediol, ePure, EurObserver.

³³ USDA FAS, baza de date Comtrade a ONU: <http://comtrade.un.org/>

³⁴ USDA FAS, baza de date Comtrade a ONU: <http://comtrade.un.org/>

³⁵ USDA FAS și baza de date Comtrade a ONU: <http://comtrade.un.org/>

pentru 2005³⁶. În perioada 2006-2016, suprafața pășunilor permanente a scăzut cu 3 Mha (-4,9 %) ³⁷. Deși, la nivelul Uniunii, nu s-a putut stabili o legătură cauzală directă între reducerea suprafeței pajiștilor și creșterea suprafeței terenurilor cu culturi destinate producției de biocombustibili, un stat membru a raportat existența unei astfel de legături. ³⁸.

Cea mai recentă modelizare ILUC³⁹ indică faptul că, până în 2020, politica UE în materie de biocombustibili ar putea duce la creșterea cu 1,8 Mha a suprafeței de teren cultivat din UE și cu 0,6 Mha în restul lumii, dintre care 0,1 Mha în detrimentul pădurilor. Creșterea suprafeței de teren cultivat la nivel mondial s-ar produce în detrimentul pajiștilor (-1,1 Mha), al terenurilor abandonate (-0,9 Mha) și al altor suprafețe cu vegetație naturală (-0,4 Mha).

d. Aspecte de mediu, economice și de dezvoltare

În UE, producția de biocombustibili și de biolichide nu a avut efecte negative semnificative asupra biodiversității, a resurselor de apă, a calității apei și solului.⁴⁰. Cu toate acestea, schimbarea indirectă a destinației terenurilor poate cauza pierderi de biodiversitate dacă expansiunea suplimentară a terenurilor are loc în zone sensibile, precum pădurile și pajiștile cu un grad ridicat de biodiversitate.

În ceea ce privește **calitatea solului**, în UE aceste riscuri sunt abordate de politica agricolă comună și de legislația europeană și națională din domeniul mediului. În ceea ce privește țările terțe, dacă expansiunea biocombustibililor are loc pe terenuri care nu sunt potrivite pentru agricultură, s-ar putea produce degradarea solului. Cercetările demonstrează că mai mulți parteneri comerciali ai UE din domeniul materiilor prime pentru biocarburanți (de exemplu, Rusia, Ucraina, Canada, Peru și Brazilia) dețin terenuri cultivate caracterizate printr-un grad redus de adecvare pentru culturi (indiferent de utilizarea finală a acestora), ceea ce afectează solul.⁴¹.

Nu au fost raportate efecte ale producției de biocombustibili asupra resurselor de **apă** din UE. În ceea ce privește calitatea apei, Germania a raportat efecte negative cauzate de nitrații prezenți în zonele cu efective mari de animale și în peste 50 % din suprafața terenului arabil cultivat cu porumb destinat producției de biogaz, care este însă utilizat în principal pentru generarea de energie electrică. În țările terțe partenere care exportă biocombustibili în UE nu s-au descoperit dovezi ale unei legături directe între producția de biocombustibili și stresul hidric.

În ceea ce privește **prețurile produselor alimentare**, ar trebui remarcat faptul că, în perioada 2012 - 2015, prețurile produselor agricole de bază au scăzut. În 2015, prețul uleiurilor vegetale a atins cel mai mic nivel comparativ cu 2005 (în USD)⁴², în timp ce prețurile pudrelor și turtelor furajere pe bază de semințe de plante oleaginoase au crescut. Scăderea cererii de uleiuri vegetale în sectorul biocombustibililor a fost unul dintre factorii care au contribuit la

³⁶ SWD(2016) 218 final *Review of greening after one year* (Evaluarea înverzirii după un an).

³⁷ Perspectivele agricole ale UE pentru 2016.

³⁸ Germania, în raportul său intermediar.

³⁹ GLOBIOM modelling, Valin 2016.

⁴⁰ Rapoartele statelor membre.

⁴¹ IIASA (*Soils suitability mapping, national assessments*).

⁴² Perspectivele agricole ale UE pentru 2016.

scăderea prețurilor la uleiuri/grăsimi⁴³. Printre alți factori se numără: oferta ridicată și stocurile mari de semințe, înlocuirea pudrelor cu cereale și scăderea prețurilor la țiței.

Consumul de etanol la nivelul UE a avut un impact neglijabil asupra prețurilor cerealelor, în condițiile în care cota UE pe piața mondială a etanolului nu a depășit 7 %, iar piața mondială a cerealelor este influențată, în principal, de cererea de furaje. În viitor, se preconizează că cea mai mare creștere a consumului de biocombustibili va avea loc în țările în curs de dezvoltare și, totodată, că cererea mai mare de produse alimentare și de furaje pentru o populație tot mai numeroasă și mai prosperă va fi satisfăcută în cea mai mare parte prin creșterea productivității, estimându-se că îmbunătățirile la nivelul producției vor reprezenta aproximativ 80 % din creșterea recoltei totale⁴⁴.

În ceea ce privește **dreptul de exploatare a terenurilor**, majoritatea rapoartelor recente referitoare la tranzacțiile funciare de mare amploare confirmă constatările din Raportul Comisiei pentru 2015 privind progresele înregistrate în materie de energie din surse regenerabile, potrivit căruia numai un procent foarte mic din proiectele privind biocombustibilii implementate în afara UE au fost orientate către piața UE. De asemenea, multe proiecte de achiziții de terenuri lansate la începutul anilor 2000 au eșuat și nu s-au transformat în proiecte reale privind producția de biocombustibili. Interesul investitorilor a fost scăzut în perioada 2014 – 2015, puțin mai mult de jumătate (51 %) din terenurile achiziționate fiind lăsate în pârloagă (67 % în Africa subsahariană)⁴⁵. Atribuirea clară a terenurilor tranzacționate pentru producția de biocombustibili este dificilă, întrucât culturile agricole pot ajunge în lanțul alimentar, în funcție de prețurile produselor agricole de bază din momentul recoltării sau de alți factori⁴⁶. De asemenea, ar trebui remarcat că, pentru a răspunde preocupărilor legate de efectele asupra comunităților locale și asupra drepturilor de exploatare a terenurilor din țările în curs de dezvoltare, Organizația pentru Alimentație și Agricultură (FAO) a adoptat, în 2012, Orientările voluntare pentru guvernarea responsabilă a proprietății funciare și, în 2014, Orientările privind investițiile responsabile în agricultură. În țările în curs de dezvoltare, sistemele multiparticipative ale UE de certificare a sustenabilității (de exemplu, ISCC, RSPO RED, RSB EU RED) includ, de asemenea, aspecte de sustenabilitate economică și de mediu care depășesc criteriile obligatorii în materie de sustenabilitate impuse de UE.

⁴³ FAO, Perspective privind alimentația, octombrie 2015.

⁴⁴ OECD-FAO (2016) Perspective agricole pentru 2016 - 2025

⁴⁵ FMI, *World Economic Outlook: subdued demand – symptoms and remedies* (Perspectivă economică globală: scăderea cererii - simptome și remedii). Octombrie 2016.

⁴⁶ Raportul GRAIN 2016.

4. CONCLUZII

Promovarea energiei din surse regenerabile reprezintă o parte importantă a politicii energetice a UE, după cum se recunoaște la articolul 194 din TFUE, și contribuie într-o mare măsură la implementarea strategiei-cadru pentru o uniune energetică. Noul cadru de reglementare pentru perioada ulterioară anului 2020 propus de Comisie în noiembrie 2016 ca parte a pachetului „Energie curată pentru toți europenii” se bazează pe experiența dobândită prin aplicarea actualei Directive privind energia din surse regenerabile. Acest cadru vizează o europenizare mai aprofundată a politicii în materie de energie din surse regenerabile și maximizarea utilizării acestora în sectorul clădirilor, al transporturilor și în sectorul industrial. Comisia a propus dispoziții consolidate pentru a crea condițiile potrivite pentru investiții, acestea incluzând deschiderea progresivă a sprijinului la nivel transfrontalier, principiul neretroactivității și procedurile administrative accelerate și responsabilizarea consumatorilor. Sectorul energiei electrice, cel al transporturilor și cel al încălzirii și răcirii sunt toate vizate de o serie de măsuri concrete și, totodată, se propune utilizarea obiectivelor naționale pentru 2020 ca punct de referință pentru măsurarea progreselor suplimentare realizate de statele membre după anul 2020. În legătură cu bioenergia, Comisia a propus consolidarea cadrului de sustenabilitate al UE pentru bioenergie prin extinderea acestuia pentru a include, de asemenea, biomasa și biogazul utilizate pentru producerea de energie electrică și termică în instalațiile energetice de mari dimensiuni.

Cu o pondere de 16 % din consumul final de energie în 2014, UE și marea majoritate a statelor membre⁴⁷ se află pe calea cea bună în ceea ce privește utilizarea energiei din surse regenerabile⁴⁸. Cu toate acestea, estimările pentru 2015 arată că statele membre vor trebui să își continue eforturile pentru a-și atinge obiectivele obligatorii pentru 2020, pe măsură ce traiectoria devine tot mai abruptă. Acest lucru este valabil în special pentru Franța, Luxemburg și Țările de Jos, care vor trebui să își sporească substanțial cotele în 2016 pentru a se menține pe traiectoriile lor respective. Dintr-o perspectivă mai orientată către viitor, prognozele indică faptul că UE în ansamblul său ar urma să atingă obiectivul de 20 % până în 2020. Cu toate acestea, este posibil ca unele state membre, precum Irlanda, Luxemburg, Țările de Jos și Regatul Unit să fie nevoite să își consolideze cooperarea cu alte state membre prin intermediul mecanismelor de cooperare, cum ar fi transferurile statistice, pentru a-și îndeplini la timp obiectivele naționale obligatorii.

Reprezentând aproximativ jumătate⁴⁹ din consumul final de energie la nivelul UE, **sectorul încălzirii și al răcirii** rămâne sectorul cu cel mai mare consum de energie⁵⁰. El este, de asemenea, sectorul cu cea mai mare contribuție la atingerea obiectivului în materie de energie din surse regenerabile, reprezentând jumătate din consumul de energie din surse regenerabile⁵¹, chiar dacă ritmul său de creștere a fost mai lent decât cel al sectorului energiei electrice. În 2015, aproximativ 18,1 % din încălzirea și răcirea din UE s-a făcut pe bază de energie din surse regenerabile, biomasa având, de departe, cea mai mare contribuție în acest sens.

Sectorul **energiei electrice** a cunoscut cea mai rapidă creștere a ponderii surselor regenerabile de energie, care atinge în prezent 28,3 % din producția totală de energie. În 2015, energia hidroelectrică este factorul care contribuie cel mai mult la producția de energie electrică din

⁴⁷ Cu excepția Țărilor de Jos.

⁴⁸ În conformitate cu anexa I la Directiva 2009/28/CE.

⁴⁹ Pe baza indicatorilor pentru 2015, Öko Institut. 45 % în 2015, pe baza numitorilor SRE.

⁵⁰ Totuși, în ceea ce privește emisiile de CO₂, energia electrică aduce în continuare contribuția cea mai importantă, 41 %, la emisiile de CO₂ generate în UE.

⁵¹ Pe baza indicatorilor pentru 2015, Öko Institut. 50 % în 2015, cu excepția contabilizării multiple pentru transport.

surse regenerabile. Cel mai performant sector în termeni de creștere este sectorul energiei eoliene terestre. Dezvoltarea energiei solare fotovoltaice a fost neuniformă, cu un vârf de creștere în 2011 și 2012, dar cu rate de creștere tot mai mici în fiecare an de atunci până în prezent. Sursele regenerabile de energie⁵² reprezintă, împreună, 12 % din producția brută de energie electrică a UE.

Sectorul transporturilor este sectorul cu cea mai mică creștere a utilizării energiei din surse regenerabile, cu 0,5 puncte procentuale în medie pe an în perioada 2005-2014 și cu o încetinire pronunțată după 2011⁵³. Ponderea energiei din surse regenerabile din acest sector a fost de 5,9 % în 2014 (și este estimată la doar 6,0 % în 2015) în raport cu obiectivul sectorial specific de 10 % stabilit pentru 2020. Acest progres lent se datorează mai multor dificultăți, inclusiv incertitudinii în materie de reglementare și unei introduceri târzii a biocarburanților avansați.

În ceea ce privește eliminarea barierelor administrative, statele membre au făcut progrese în acest sens, dar aceste progrese nu au fost uniforme pe întregul teritoriu al Uniunii și mai rămân încă multe îmbunătățiri de făcut, în special în ceea ce privește acordarea automată a autorizațiilor după termenul limită al procedurii administrative și înființarea ghișeelor unice.

În ceea ce privește sustenabilitatea biocombustibililor, majoritatea biocombustibililor consumați în UE sunt produși în Uniune, din materii prime disponibile pe plan intern. Nu au fost identificate efecte negative directe asupra biodiversității, a solului, a apei, a securității alimentare sau asupra țărilor în curs de dezvoltare. Cu toate acestea, riscurile legate de impactul schimbării indirecte a destinației terenurilor rămân un subiect de îngrijorare. O analiză pe bază de modelizare a descoperit riscuri în materie de schimbare indirectă a destinației terenurilor (ILUC) rezultate din metodele de producție a biocombustibililor bazați pe produse alimentare. De aceea, odată cu adoptarea Directivei ILUC, UE a limitat contribuția acestor biocombustibili la obiectivul de 10 % în materie de energie din surse regenerabile stabilit pentru sectorul transporturilor. În plus, Comisia a formulat recent propuneri privind reducerea progresivă a ponderii biocombustibililor produși pe bază de produse alimentare după 2020, promovând totodată înlocuirea lor treptată cu biocarburanți avansați și cu energia electrică din surse regenerabile.

În concluzie, propunerea de reformare a Directivei privind energia din surse regenerabile, împreună cu celelalte propuneri din pachetul „*Energie curată pentru toți europenii*”, aflate în prezent în curs de examinare atât de către Parlamentul European, cât și de către Consiliu, vizează eliminarea barierelor susmenționate, care limitează creșterea în continuare a energiei din surse regenerabile, confirmând astfel hotărârea Comisiei Europene de a face din Uniunea Europeană numărul unu mondial în domeniul energiei din surse regenerabile.

⁵² Aici, energia eoliană și solară.

⁵³ În principal din cauza modificărilor survenite în contabilizarea biocarburanților conformi.